

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

-обавезна садржина- свака рубрика мора бити попуњена

(сви подаци уписују се у одговарајућу рубрику, а назив и место рубрике не могу се мењати или изоставити)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовао комисију 10. X 2014. Наставно-научно веће</p> <p>2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: Др Никола Грдинић, ред. проф., за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, ментор, Филозофски факултет у Новом Саду; 2000.г. Др Драган Станић, ред. проф., за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, ментор, Филозофски факултет у Новом Саду; Др Аклександар Јовановић, ред. проф., за ужу научну област Књижевност, Учитељски факултет у Београду; 31. I 2000.г.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Сања Јово Париповић Крчмар</p> <p>2. Датум рођења, општина, држава: 02. V .1973. Жабаљ, Република Србија</p> <p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив Филозофски факултет у Новом Саду, српска и упоредна књижевност, магистар књижевних наука</p> <p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија Кандидат има одбрањен магистарски рад</p> <p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране: Филозофски факултет у Новом Саду, <i>Метрички регистар Јована Илића</i>, Наука о књижевности, 22. VII 2003. године</p> <p>6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Наука о књижевности, Теорија књижевности, Версификација.</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: <i>Песнички облици српског неосимболизма</i>

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са знаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикона и сл.

Дисертација се састоји из четири поглавља на 345 стр. То су: I Појам песнички облици; методолошки оквир истраживања, 1. Теоријске основе, 2. Поетичке претпоставке неосимболистичког песништва, 3. Грађа, стр. 10-37; II Схватање песничких облика (Однос ка облику), 1. Књижевно-историјски контекст неосимболистичког песништва; 2. Свест о песничким облицима у експлицитној поезици, стр. 38-73; III Песнички облици српских неосимболиста, 1. Стални облици романског порекла, 2. Стални облици грчко-византијског порекла, 3. Стални облици класичног порекла, 4. Формални маниризми, стр. 75-305; IV Закључак, стр. 308-315. На крају рада је Библиографија, која садржи следеће одељке: Извори; Теоријска литература; Општа литература; Студије, зборници, критички и научни радови, интервјуи, поговори и Посебна литература, укупно 383 библиографске јединице, стр. 322- 345.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Предмет дисертације су стални облици песме и њихова употреба у опусима за историју наше књижевности значајне групе песника које називамо неосимболистима: Иван В. Лалић, Бранко Миљковић, Јован Христић, Борислав Радовић, Алек Вукадиновић, Велимир Лукић, Божидар Тимотијевић, Милован Данојлић и Драган Колунџија. Корпус на коме се дисертација заснива је репрезентативан, а предмет истраживања стални облици песме из дисциплине - версификација или наука о стиху - из које су истраживања ређа, не само у нашој науци.

Први део дисертације „Појам песнички облици; методолошки оквир истраживања“ садржи поставку рада: проблем који ће се решавати, преглед досадашње литературе о проблему који ће се решавати, и попис грађе на којој се заснива рад. Тиме је одређен предмет, приступ и границе рада – посматраће се однос групе песника формално и суштински повезаних истим приступом грађењу песме модернизовањем традиције према употреби сталних облика песме. Може се констатовати да су у уводу циљеви истраживања добро постављени и образложени.

Средишњи, аналитички, део рада садржи два обимна поглавља. Пошто су песници групе неосимболиста поседовали теоријску самосвест о томе што су чинили у пракси, и о начелима свога стварања писали, томе је посвећено друго поглавље: „Схватање песничких облика (Однос ка облику)“. Кандидаткиња је добро поступила што је подробно приказала и тумачила поетике песника, јер је тиме одредила интерпретативни оквир за тумачење њихових литерарних поступака. Треће поглавље „Песнички облици српских неосимболиста“ – комплементарно је са претходним. Прво се разматрала мисао писаца о стварању поезије, а потом се анализирали њихова поезија, што отвара питање односа експлицитне и имплицитне поетике. У ова два поглавља практично су по први пут у нашој науци монографски обрађени облици песме једне песничке школе.

Из анализе изводе се закључци о изборима које су песници вршили из традиције; односу принципа грађења песме према поетичким ставовима; иновацији не само модерног израза већ и ревалоризације књижевне прошлости. А из тога постају видљива и друга питања: сличности и разлике између песника у начину поступања са традиционалним облицима; теоретизација сталних облика песме као посебног подручја истраживања. Закључци су изведени из обимне грађе (опуси девет песника), и њене целовите, доследно проведене анализе.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у часопису са СЦИ листе односно са листе министарства надлежног за науку када су у питању друштвено-хуманистичке науке. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

Рад објављен у зборнику еквивалентном часопису са СЦИ листе:

1. „Песници модернизоване традиције (Књижевноисторијски контекст српског неосимболистичког песништва)”, у: *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 62, св.1, 2014, 153-166.

Објављени научни и стручни радови на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији:

2. „Версификација Ивана В. Лалића”, у: *Постсимболистичка поетика Ивана В. Лалића*, зборник радова. Београд: Институт за књижевност и уметност – Учитељски факултет, 2007, 193-212.
3. „Христићев однос према форми” у: *Модерни класициста Јован Христић*, зборник радова. Београд: Институт за књижевност и уметност – Учитељски факултет, 2009, 379-391.
4. „Неосимболистичко експлицирање форме”, у: *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. XXXVII-2. Нови Сад: Филозофски факултет, 2012, 75-84.
5. „Песнички облици Милована Данојлића”, у: *Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића*, зборник радова. Београд – Требиње: Институт за књижевност и уметност – Филолошки факултет Универзитета у Београду – Дучићеве вечери поезије, 2013, 145-164.
6. „Модернизоване терцине Ивана В. Лалића”, у: *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. XXXVIII-1. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 161-171.
7. „Sestina lirica Ивана В. Лалића”, у: *Филолог*, год. IV, 2013, бр. 8. Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци – Филолошки факултет, 2014, 153-159.
8. „Конструкционо нијансирање истоврсног – баладе Милована Данојлића”, у: *Аспекти идентитета и њихово обликовање у српској књижевности*, зборник радова. Нови Сад: Филозофски факултет, 2014, 261-268.
9. „Метричка ружа Алека Вукадиновића”, у: *Предача мелодија Алека Вукадиновића*, зборник радова. Београд – Требиње: Институт за књижевност и уметност – Дучићеве вечери поезије, 2014, 307-330.

Радови изложени на научном скупу и прихваћени за објављивање:

1. „Инвентивно реактивирање строгих форми у поезији Бранка Миљковића” – рад изложен на научном скупу *Бранко Миљковић – ново читање* одржаном у Нишу 13.06.2014. године, у организацији Филозофског факултета универзитета у Нишу. (зборник у припреми; биће објављен до краја ове године).

Рад предат и прихваћен за часопис:

1. „Проницање у дух класичног обрасца”, у: *Интеркултуралност* (часопис у припреми; биће објављен до краја ове године).

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Закључци рада могу се приказати у три групе према значају који имају у релацији према постављеним циљевима истраживања. У првом реду су они закључци који се односе на кључна питања постављена у уводном делу рада о односу песника неосимболиста према облику песме, и значењу тога односа у контексту њихових поетичких поставки, односно историјског времена; потом на она проблемска поља која су се појавила и отворила у самом процесу рада која су релевантна за тему, а нису се могла претпоставити пре спроведених истраживања; назад, на оне закључке који имају шири значај за науку о књижевности од конкретног истраживања задате теме, а који су настали из посматрања укупно спроведених истраживања.

Кључно питање односа неосимболиста према сталним облицима посматрано у историјском контексту има значење оживљавања традиције у времену њеног свеопштег одбацивања. Тај процес се сагледава као комплексан, и двосмеран. Не само да се, указује се у раду, помоћу традиције мења модерно песништво, већ се мења и наше виђење традиције. Стални облици имају емблематско значење, функционишу као знак традиционалног поступка обликовања песме, па се самом њиховом употребом успоставља значење у равни поетичкој. Тако сонет, за који је у раду утврђено да има централни значај међу осталим облицима (терцина, балата, лауда, баллада, рондел, рондо, страмбото, сестина лирика, сеста рима, мадригал, канон, сапфијска строфа) код сваког читаоца изазива јаке асоцијације на дела даље и ближе националне и европске књижевне прошлости. Употреба сталних облика песме не функционише само као знак односа према традицији, већ и као средство у грађењу израза. Формална ограничења која стални облици постављају део су процеса семантизације, односно структурирања идејног садржаја. Однос рефлексije о стварању и креације показује се не само као комплементаран, већ: „упоредо живи у есејистичким исказима“. Аналитичка свест о ономе што чине показује се као паралелна уметничком стварању, као део уметничког процеса. У закључку је резултат истраживања ситуиран у раван књижевноисторијску, кроз вредновање описаних чињеница: неосимболисти су иновацијом с ослонцем на традицију створили нове облике изражавања; усавршили изражајне могућности језика; открили нове могућности старих канонизованих облика; развили свест о облику и могућностима конструкције песме.

Песници неосимболистичке школе имали су неколико заједничких начелних ставова који су се манифестовали у односу према традицији коју су модернизовали, и у заједничкој оријентацији на проблем конструкције песме, али су њихове индивидуалне реализације ових општих ставова толико различите да кандидаткиња закључује: „сваки песник понаособ усавршио је понеки елемент у уобличавању начинивши тако свој персонални код“. Из перспективе односа колективног полазишта и индивидуалне артикулације у закључку се издваја песнички опус Ивана В. Лалића, као најиновантнији и најразноврснији у контексту трагања за новим облицима изражавања кроз синтезу модерног и традиционалног.

Увођење новог концепта у уметничком стваралаштву декларативно ослоњеног на традицију утицао је у нашем времену на промену статуса и значаја традиционалних сталних облика песме, због чега се за њих јавља повећани научни интерес. Начин њихове савремене употребе који карактерише свесно кршење канона, одступање од традицијом задатих норми упрошћавањем или усложњавањем, стилизацијом или деструкцијом облика, маниристичком игром, додавањем нечег новог, употребом криптоформи, отвара питања која имају општији значај за науку о књижевности. На првом месту то је питање идентитета, тј. особина које нам омогућавају поуздану идентификацију, а она се не може свести искључиво на скуп формалних особина већ се утврђују и према функцији коју врше, и начину на који се прихватају. То отвара питање до којих граница један облик може мењати своја правила и функције а да и даље сматрамо да је у питању исти облик, а не

нова форма. Анализа модерног песничког искуства у стварању по моделима традиције отвара питања која се из перспективе те исте традиције не би могла ни поставити.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Основни проблем који је кандидаткиња морала да реши у приступу грађи био је однос чињеница које је описивала у равни језичке организације песме (врста стиха, строфе, распоред рима, рефренска понављања и други поступци утврђени традицијом за поједини стални облик) и њихове функције. Сам опис не даје перспективу за тумачење чињеница, штавише без испитивања мотивације поступка не можемо проценити ни хијерархију елемената унутар описа.

Кандидаткиња је у раду решила проблем тумачења чињеница добијених описом (дескриптивно-аналитички ниво) на тај начин што је чињенице које саме за себе не нуде перспективу за тумачења са успехом довела у контекст семантике песме коју је тумачила, и поетичких ставова писаца чије је песничке облике анализирао, најзад и у књижевноисторијски контекст с обзиром на низ коме припадају (оно што је било пре и оно што је било после), и време у коме су деловали.

Суштина поступка може се сажето описати као повезивање чињеница текста које се могу егзактно описати у равни језичкој са појмовима теорије уметности и књижевне историје.

Све евентуалне примедбе у вези са начином приказа и тумачења резултата истраживања комисија ће усмено саопштити кандидату на одбрани.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме:
Да. Дисертација је написана у складу с образложењем наведеним у пријави теме
2. Да ли дисертација садржи све битне елементе:
Да. Дисертација садржи све битне елементе.
3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци:
Прва метричка монографија једне песничке школе.
4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања:
У дисертацији нема недостатака такве врсте да би могли утицати на резултате истраживања.

X ПРЕДЛОГ: На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже: да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана.

- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана
- да се докторска дисертација враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се докторска дисертација одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Никола Грдинић, ред. проф., за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, ментор, Филозофски факултет у Новом Саду;

Др Драган Станић, ред. проф., за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, Филозофски факултет у Новом Саду;

Др Александар Јовановић, ред. проф., за ужу научну област Књижевност, Учитељски факултет у Београду

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.